

Nagy Ervin orbitális kett?s mércéje

2026 január 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

NEM MIND ARANY – Éppen a színész fordítja minden egyes n? felé, így a saját felesége felé is az agressziót.

A magyar közélet jelenlegi állapotának megértéséhez, s?t az abban való kiigazodáshoz ember legyen a talpán, aki kell? emberismerettel és objektivitással bír. És bár távol álljon t?lem, hogy önmagamat bármi módon is el?nyben

érezzem bármely magyar választóval szemben, nehéz tisztán látni még akkor is, ha az ember idestova két évtizede követi nyomon a politikai történéseket.

Kezdjük talán azzal, hogy édesapám egyik legfontosabb intelme felém pályám kezdetén talán az volt, hogy soha ne írjak le egyetlen sort sem indulatból, mindig aludjak rá egyet, s úgy kezdjek neki. Végtelenül tisztelem ?t azért, hogy ? ezt hideg és racionális jogász természetével (szinte) mindig be tudta tartani – én ennél forrófej?bb vagyok. Híresen türelmes természetem ugyanis egyetlen próbán mindig elhasal:

a hazugság és a képmutatás, a pofátlan álságosság mélyen belül sért meg bennem valamit, amit szinte lehetetlen kialudni.

Legf?képpen akkor igaz ez, amikor n?kr?l és gyermekekr?l van szó – a társadalmi lét legvédtelenebbjeit ugyanis egy mindenekfelett álló pajzsnak kéne védelmeznie mindannyiunkban, teljesen függetlenül pártszimpátiától vagy világnézett?l.

Sokszor esik szó társadalmi minimumokról – nos, ez éppen tökéletes példa arra, minek kéne az els? helyek egyikén állnia. És igazán tanulságos mérce abból a szempontból, hogy ki beszél a leveg?be, és ki az, aki színtisztán politikai hasznot hajt a nagyotmondásból.

Nagy Ervin színész, a Tisza Párt képvisel?jelöltje a minap kétségbeesett, dühödt posztot tett közzé arról, hogy a feleségét, a szintén színészn? Borbély Alexandrát egy „százkilós békeharcos” a Ferenciek terén agresszíven szidalmazta és inzultálta. Egy normális világban, ahol minden egyes ilyen tettet a társadalom egésze elítél, valóban felháborító esemény. Ám sajnos kifejezetten abnormális világban élünk, s ennek egyik oka például maga Nagy Ervin.

A színész ugyanis politizál, nem most kezdte, mindig is beleállt közéleti témákba jóformán bármely ellenzéki formáció oldalán – ezzel pedig az égvilágon semmi probléma nincsen; nem a jobboldali, konzervatív oldalhoz húz, mindenki szabadon érezhet és gondolhat bármit a világról. Ami, ha normális világ lenne körülöttünk, úgy nyilvánulna meg, hogy leülünk, vitatkozunk, érvelünk, aztán négyévente elmegyünk szavazni, bosszankodunk vagy örülünk az eredménynek, majd mindenki hazamegy, s ugyanúgy marad Nagy Ervin a színész, Borbély Alexandra a színészn?, és Kovács Józsi meg Szabó Margitka, akik megtapsolják ?ket a színházban vagy a mozivásznon. Teljesen függetlenül attól, hogy egyébként ?k négyen mit gondolnak a világról és a politikáról.

Csakhogy nem normális világban élünk. Például azért nem, mert Hajós András és Ember Márk nem merik elmondani liberális barátaiknak, hogy ?k egyébként helyesnek látják így utólag, hogy Orbán Viktor nem engedte be Magyarországra számolatlanul az illegális bevándorlókat és kerítést épített. Hajós valahogy úgy fogalmaz, hogy régen is volt, hogy mást gondoltunk a világról, de nem függött ennyi minden attól, ha kimondjuk. Mélyen elgondolkodtató.

Aztán nem normális ez a világ, mert nincsenek társadalmi minimumok olyan morálisan teljesen egyértelm? helyzetekben sem, mint a családon belüli vagy n?k és gyermekek elleni er?szak és abúzus. Hiszen ha így lenne, a n? az n? lenne, akkor is, ha fideszes, akkor is, ha libsi, akkor is, ha igazságügyi miniszter és akkor is, ha egy átlagos családanya, akit senki nem ismer a sz?k környezetén túl. ?k n?k, mindannyian. És azok kéne, hogy legyenek mindannyian, például Nagy Ervin szemében is. Ugyanis ha a n?k elleni er?szak kérdését vesszük el?, akkor Borbély Alexandra és Varga Judit között kontextusában nincsen különbség. Ártatlan n?k. Családanyák. Gyermekeket nevelnek, dolgoznak, a társadalom bárkivel egyenérték? tagjai.

Mindkettejükre áldozatként kéne tekintenie például Nagy Ervinnek, Szily Nórának, Kovács Józsinak és Szabó Margitkának is, akik a színházban tapsolnak, mert az erkölcsi minimum azt jelenti, hogy ha egy n?t – és teljesen és tökéletesen mindegy, hogy kire szavaz, miben hisz, mi a foglalkozása és melyik politikai oldalhoz húz – bántalmaznak, abuzálnak, kényszerítenek, zsarolnak, fenyegetnek vagy agresszívan lépnek fel vele szemben, meg kell védeni. A támadóját pedig minimum el kell ítélni erkölcsileg, társadalmilag és mindenhogy.

És lám, Nagy Ervin és én ebben tökéletesen egyet is értünk, hiszen a színész úgy fogalmazott a posztjában: „– Aki bánt vagy gyaláz egy védtelen n?t, az a komplett közösség megvetését vívja ki!” Az erkölcsi minimum éppen ezt kéne hogy jelentse: bár engem és Nagy Ervint az égvilágon semmi nem emel közös nevez?re, értelmes, gondolkodó emberek lévén mégis vannak dolgok, amiben egyetértünk, egyet kell hogy értsünk! Ha normális társadalomban szeretnénk élni…

A probléma ott kezd?dik, hogy Nagy Ervin ezt csak akkor gondolja így, ha Borbély Alexandrát éri atrocitás. Vagy mondjuk olyasvalakit, aki számára kedves és hozzá hasonlóan gondolkodik a világról. És bár az er?szak szemszögéb?l – egy normális világban – semmi, de semmi különbségnek nem kéne lennie Borbély Alexandra és Varga Judit között, mégis van.

Mert a színész még a nyilvánosság el?tt is elmondta, hogy ? ráteszi Magyar Péterre a civil pecsétet (köszönjük szépen), és bizony a helyében még sokkal több titkos hangfelvételt készített volna a feleségér?l, amivel aztán kés?bb sakkban lehet tartani.

Sajnos azzal, hogy Nagy Ervin, és még sokan mások, akiknek messzire hallatszik a hangja, „Magyar Péterre nyomták a civil pecsétjüket” (megjegyzem csendben, maga Borbély Alexandra is), Varga Juditot és a vele megtörtént borzalmakat pedig egyenesen jóváhagyják, meger?sítik, azt mondják ki: a n?k nem esnek egyenl? elbírálás alá a gondolkodó emberek fejében, mert ha nekem nem tetszik a munkád és a politikai hovatartozásod, akkor bánthatlak is. Fenyegethetlek, zsarolhatlak, falhoz lökhetlek, bezárhatlak a szobába, eljátszhatom, hogy öngyilkos lettem, halálra rémíthetem a gyerekeinket, terrorban tarthatlak évekig – mert te annak a kormánynak dolgozol, akivel én nem értek egyet.

Ugye milyen szürreálisan hangzik? Pedig, kedves emberek, ez történik. Amikor Nagy Ervin Magyar Péterre nyomja a civil pecsétet, azzal azt mondja, hogy az er?szak csak akkor er?szak, ha olyasvalakivel teszed, aki nekem (valamiért) fontos. Ha olyan embert bántasz, aki nem az én politikai közösségem tagja, akkor bátor vagy és követend?, és az nem is er?szak, s?t meg sem történt! Tegyünk úgy!

Tudod, Ervin, éppen ezzel fordítod minden egyes n? felé, így a saját feleséged felé is az agressziót te magad.

Mert Józsi bácsi és Margitka nem fogja ezt átgondolni ilyen akkurátusan, ?k levonják azt a következtetést, hogy Magyar Péter esetében a cél szentesíti az eszközt. Ezt az apróságot nézzük el neki! De ha neki szabad, akkor nekünk is! A jobboldali sajtó munkatársait, ha n?k, ha férfiak, lehet lökdösni, rugdosni, fenyegetni. Varga Juditot és a kormány n?i tagjait úgyszintén. Bárkit, akire Magyar Péter ráirányítja a lézert. Ha ? megteheti, én is megtehetem, mert Orbánt le kell váltani, így vagy úgy.

A felel?sség azonban éppen azért nehéz súly, mert következetesség nélkül csupán annyi, mint bekötött szemmel lövöldözni arra, aki éppen az utamba áll.

Ha igazán érdekelné Nagy Ervint és az összes Tisza mögött álló nagy koponyát, hogy a társadalomban él?k mindegyike azonos elbírálás alá essen, akkor magukra vállalnák annak súlyos terhét, hogy afölött is ítéletet kell mondani, akivel egyébként szimpatizálok.

Ez tett a magyar társadalomban már olyan sok embert igazán naggyá, és ennek súlya alatt csuklott össze már legalább ennyi, magát oly nagyra magasztaló hordószónok, mint a bicska.

Szívb?l sajnálom, hogy Borbély Alexandrával az történt, ami. És minden egyes n?t, aki hasonlót élt át. A felel?sség azonban éppen ott keresend?, ahonnan sokan védelmet remélnek. A legkétszín?bb helyzet, amit elképzelni lehet.

Ambrus-Jobbágyi Zsófia - www.magyarnemzet.hu

Ajánló